

δόλιος

δόλιος, -ια, -ιο, επίθ. [<αρχ. δόλιος ή κατ' άλλους δείλαιος <δόλος (= πανούργος). Η σημερινή σημασία μσν.], δόλιος· που είναι ταλαίπωρος, κακόμοιρος, δυστυχής. (Λαϊκό τραγούδι: ήταν ο Δελαπατρίδης γελαστός κι ευγενικός, μα περνιότανε ο **δόλιος** για τρανός πολιτικός // οι αναμνήσεις γίνανε βόλια, να πέτρωνες καρδιά μου **δόλια**, να πέτρωνες καρδιά μου δόλια, να μη σε πλήγωναν).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας